

İbrahim Yusifoğlu

Qıymayın uşaqlara

(Uşaq qatillərinə)

Ay, günəş istəyirlər,
Nur ələnsin cahana.
Şeh, yağış diləyirlər,
Təbiət gəlsin cana.
İstəyirlər gül, çiçək
Ətri çöksün hər yana.
Raketləri, topları
Tuşlamayın onlara.
Tanrıdan gələn sədi:
- Qıymayın uşaqlara!

Uşaqları gül üstə
Kəpənəklər gözləyir.
Səkilərdə gəzişən
Göyərçinlər səsləyir.
Bülbüllər, qaranquşlar
Şux nəğmələr bəsləyir.

Bu rəngarəng dünyanı,
Boyamayın siz qara.
Ey insan qatilləri,
- Qıymayın uşaqlara!

Arzuları tumurcuq,
İstəkləri qönçədi.
Yaşamaq həvəsləri
Hər istəkdən öncədi.
Baxışları ovsunlu,
Gülüşləri incədi.
Dünyanın sinəsinə
Vurmayın ağır yara.
Ey insan qatilləri,
- Qıymayın uşaqlara!

Əl boyda uşaqların
Ömrünü söndürdünüz.
Gecə şirin yuxuda,
Yataqda öldürdünüz.
Neçə məsum körpəni
Ölümə güldürdünüz.
Bu vəhşi əməllərdən
Dünya gəlibdi zara.
Daha yetər, son qoyun,
Son qoyun terrorlara.
Bu Tanrının səsidir:
- Qıymayın uşaqlara!